

νικά, ν' ἀριθμῆσσι καὶ νὰ γράψωσι. Οἱ νεαροὶ ἐγκληματῖαι, καθαρῶς καὶ καλῶς τρεφόμενοι, ἐφαίνοντο ἀπολαύοντες ἀνθηρᾶς υἱείας.

»Ἐν τῇ παρακειμένῃ αἰθούσῃ, ἐπεδείχθη ἡμῖν τὸ τυπογραφεῖον, ἐν ᾧ διὰ πιεστηρίων εὐρωπαϊκῆς καὶ ἰαπωνικῆς ἐφευρέσεως ἐκτυποῦνται καὶ τὰ εἰς τὴν Σχολὴν χρήσιμα ἐγχειρίδια.

»Τὸ τμήμα τῆς ὑποδηματοποιείας ἤριθμεῖ 40 ὑποδηματοποιούς, ἐργαζομένους διὰ τῆς χειρὸς ἢ διὰ μηχανῆς. Οὕτω τὰ ὑποδήματα τῆς Ἀστυνομίας τῆς πρωτεύουσας ἐξεργάζονται ἐν αὐτῷ. Καὶ ὁ στρατηγὸς Καβάγης αὐτὸς ὠφελήθη τῆς εὐκαιρίας, ὅπως παραγγεῖλη ζεῦγος ὠραίων ὑποδημάτων.

»Μετέπειτα διήλθον ἐν τῷ τμήματι τῶν ἀλεξιβροχίων, ἐν ᾧ χιλιάδες τοιούτων κατασκευάζονται, ἐπὶ παραγγελίᾳ καὶ κατὰ τὸ εὐρωπαϊκὸν σχῆμα.

»Ἐν κτιρίῳ, κατὰ τὸ ἡμισυ διὰ τὴν σιδηρουργίαν καὶ κατὰ τὸ ἡμισυ διὰ τὴν ξυλουργίαν ὠρισμένῳ, ἐργάζεται ἐσφυρηλάτου τὸν σίδηρον, πλησίον ἄλλων, οἵτινες ἐπλεκον ἕδρας ἐκ ψιάθου ἢ ἔθετον ἐπὶ τῶν ἐπίπλων λεπτὰ στρώματα ἐκ λάκ.

»Μακρύτερον οἱ δέσμιοι κατεσκευάζον ἀντλίας. Πανταχοῦ κατεδεικνύετο, ὅτι ἐγένετο φροντὶς ὅπως χρησιμοποιηθῶσιν ὅσῳ ἔνεστι κάλλιον αἱ διαστάσεις τοῦ κτιρίου.

»Πλησίον τοῦ σιδηρουργείου εὐρίσκεται ὀρνιθοτροφεῖον, ἐνθα τρέφονται ἐπιμελῶς πτηνὰ παντὸς εἶδους.

»Ἡ κυριώτερα καὶ ἐπικερδεστέρα βιομηχανία τῆς εἰρκτῆς εἶναι τὸ κεραμουργεῖον, ὅπερ ἀπασχολεῖ 300 ἐργάτας. Ὁ ἄργιλος μεταφέρεται ἀπὸ τὰ περὶχωρα τῆς Τόκιο. Οἱ κέραμοι πωλοῦνται πρὸς 20 φρ. τὴν χιλιάδα. Καλὸς ἐργάτης δὲ δύναται νὰ ἐτοιμάσῃ 1200 ἐντὸς ὀκτώ ὥρῶν.

»Ἀφοῦ ἐπεσκεφθῆμεν τὸ τμήμα τῶν τεκτόνων, τὰ μαγειρεῖα, τὸ παράπηγμα ὅπου καθαρίζεται τὸ ὄρυζιον, τὰ διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν κηρίων, ἔστημεν ἐν τῷ τῶν βαμβάκοεκκοκιστῶν. Μεταξὺ τῶν καταδίκων τοῦ τμήματος τούτου εὐρίσκετο Κινέζος, διαπράξας τὸ ἐγκλημα τοῦ νὰ καπνίσῃ ὄπιον, ἐγκλημα αὐστηρότατα τιμωρούμενον ἐν Ἰαπωνίᾳ. Ὁ ἀτυχὴς οὗτος ὑφίσταται ἐπὶ τούτῳ ποινὴν φυλακίσεως ἔτους ὅλου. Μᾶς ἐφάνη μ' ὅλον τοῦτο τίμιος καὶ δξύνους καὶ καλῆτερος ἑτέρου ὁμογενοῦς του, ὃν συνήτησαμεν μετ' ὀλίγον εἰς τὸ τμήμα τῆς ραπτικῆς, καὶ ὅστις εἶχε καταδικασθῆ εἰς τριῶν ἐτῶν φυλάκισιν, ὡς φωραθεὶς ἔχων παρ' ἑαυτῷ προμήθειαν ὀπίου.

»Ἡ ἐπίσκεψίς μας ἐπερατώθη μετὰ τὸ τμήμα τῆς βαφικῆς, τῆς ραπτικῆς, καὶ τῆς μιλουργίας.

»Ἐν τῷ τμήματι τῶν γυναικῶν εὐάριθμοι ἦσαν γυναῖκες, ἀλλὰ πᾶσαι ἦσαν ἔνοχοι μεγάλων ἐγκλημάτων, καταδεδικασμένοι ἐπὶ δηλητηριάσει ἢ φόνῳ συζύγων ἢ τέκνων. Εἶδομεν εἰς τινὰ γωνίαν παιδίον τριετές, γεννηθὲν ἐν τῇ εἰρκτῇ καὶ ἀνατρεφόμενον ὑπὸ τῆς μητρὸς του.

»Ὅτε ἐμέλλομεν ν' ἀναχωρήσωμεν ἀπὸ τὸ Τζουκουδά, ὁ στρατηγὸς Καβάγης ἐνεθυμήθη ὅτι ἔμενε νὰ μᾶς δεῖξῃ καὶ ἕτερον μέρος. Μᾶς ὠδήγησεν ὅθεν πρὸς οἰκοδόμημα τετράγωνον, ὁμοιάζον μοναστήριον βουδικόν, ἐν τῷ μέσῳ κήπου καὶ κομψὸν τὴν ἀποψιν. Ἐντὸς τοῦ οἰκοδομήματος τούτου ὑπάρχει διάδρομος, ἔχων τριάκοντα κελλῖα ἐκατέρωθεν. Πάντα ἦσαν κατωκημένα· ἀλλ' οἱ ἐν αὐτοῖς δὲν ἐφαίνοντο σκυθρωποί. Ἐντὸς τῶν κελλίων τούτων ὑπῆρχον καθίσματα ἐκ ψιάθου λίαν ἀναπαυτικά, βιβλία, χάρτης καὶ κονδύλια. Τίνες ἄρα γε ἦσαν οἱ προνομιοῦχοι οὗτοι κατάδικοι; Ὁ στρατηγὸς μᾶς εἶπεν, ὅτι ἦσαν οἱ ἐπὶ πλημμελήμασι τοῦ Τύπου καταδικασθέντες.

»Τελεία καθαριότης ἐπικρατεῖ πανταχοῦ ἐν Τζουκουδά. Οἱ κατάδικοι δύνανται νὰ λουῶνται καθ' ἑκάστην. Τὴν ὥραν τοῦ λουτροῦ κομίζεται εἰς τὰς αἰθούσας σειρὰ ὅλη λουτήρων μὲ ὕδωρ εἰς ταιαύτην θερμοκρασίαν, ὥστε βεβαίως Εὐρωπαῖος ἤθελεν ἐκδαρεῖ ζῶν ἂν εἰσῆρχετο ἐν αὐτῷ. Δὲν τολμῶμεν νὰ εἴπωμεν πόσους βαθμοὺς φάρεγγεῖτ ἐσημείου ὁ ἰατρὸς τῆς ἀστυνομίας Δέτνιτζ. Ἐτερον ἄξιον σημειώσεως εἶναι, ὅτι αἱ ἀσθένειαι σχετικῶς σπανίζουσιν ἐν τῇ φυλακῇ. Ὁ μέσος ὅρος τῆς θνησιμότητος δὲν ὑπερβαίνει τὰ 2 ὄ[ο], ἐν ᾧ ἀνέρχεται μέχρι τῶν 5 ὄ[ο] ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς Εὐρώπης.»

K* Σ. Β.

Η ΚΗΔΕΙΑ ΕΝΟΣ ΠΤΗΝΟΥ

Διατί δὲν βλέπομεν ποτὲ εἰς τοὺς ἀγρούς τὰ πτώματα τῶν πτηνῶν; Τί γίνονται ἄρα γε οἱ φαιδροὶ οὗτοι τοῦ δάσους κάτοικοι ἀφοῦ παύσῃ ἡ καρδία των νὰ πάλλῃ; Ποία κατὰ τὴν τελευταίαν στιγμὴν καταλαμβάνει αὐτοὺς μυστηριώδης αἰδῶς; Ποῦ ἐκπνεύουσι τοὺς τελευταίους φθόγγους τοῦ ἄσματος αὐτῶν; Ἀκούσατε τὴν ἐπομένην διήγησιν·

Ὁ γείτων μου, συνταγματάρχης Ρ., εἰς τῶν ἀπομάχων τοῦ Ρεῖσχόφεν, ἀγαπᾷ ὡς νέα κόρη τὰ ἄνθη καὶ τὰ πτηνὰ. Ὁσάκις ὁ κ. Geoffroi St Hilaire λαμβάνει ἐξ Ἰνδιῶν ἢ ἐξ Αἰγύπτου δύο ζεῦγη σπανίων στρουθίων ἢ χρυσολαμπῶν ἀλεκτρούνων ἢ περιέργων πτηνῶν ὑδροβίων, τὰ ὅποια ὀλόκληρος ἢ πόλις τῶν Παρισίων θαυμάζει ἐν τῷ ζωολογικῷ κήπῳ, τὸ ἐν ζεῦγος στέλλεται ἐκάστοτε εἰς τὸν συνταγματάρχη.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει ὡς πρὸς τοὺς σπόρους καὶ τὰ φυτά. Πρῶτος αὐτὸς ἐκαλλιέργησε τὴν ψυχόπερον ὄρχιν (orchis aile de papillon) καὶ τὴν μυιάγρον Διώνην (Dionée attrape mouche), δύο θαύματα. Μόνος ἐν Εὐρώπῃ ἔχει τὸ ἐρυθρόχρου-

σον κολίβριον, τὸ πτερωτὸν ἐκεῖνο κειμήλιον, τὸ ὁποῖον ἡ ἀράχνη αἰχμαλωτίζει ἐν τῷ ἴστῳ αὐτῆς καὶ κόκκος ἄμμου φονεύει.

“Ὅλα τὰ εἰσοδήματα τοῦ γενναίου στρατιώτου δαπανῶνται οὕτω. Θὰ ἀποθάνῃ χωρὶς λεπτὸν, ἀφίων εἰς τοὺς τρεῖς ἀνεψιούς του ἐν φυτοκομείον, ἐν πτηνοτροφείον, δώδεκα καπνοσύριγγας καὶ τὸν ξυλίνον αὐτοῦ πόδα.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος φθινοπώρου, ἔλαβον παρὰ τοῦ γείτονός μου τὴν ἐξῆς ἀλλόκοτον πρόσκλησιν·

«Παρακαλεῖσθε νὰ παρενρθεῖτε εἰς τὴν κηδεῖαν ῥοδοῦρου βεγγαλίου, ἀποθανόντος εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας του ἐκ νοσταλγίας πρὸς τὰ παράλια τῆς Αὐστραλίας. Ἡ κηδεῖα θέλει ἀρχίσει αὐριον ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, διὰ τῶν φροντίδων τῶν συνήθων νεκροθαπτῶν τοῦ Θεοῦ. Συνάθροισις παρὰ τὸ κλωβίον τοῦ ἀποθανόντος.»

Ὁ ἀναγνώστης ἐννοεῖ εὐκόλως τὴν ἐκπληξίν μου. Λύπη, τῇ ἀληθείᾳ, δὲν ἠσθάνθη· τὸν συνταγματάρχην ὅμως εὔρον κατὰ τὴν ὠρισμένην ὥραν σκυθρωπὸν καὶ καταβεβλημένον ἐνώπιον τοῦ κλωβίου, ἐν ᾧ ἐκάθητο ῥιγῶσα ἡ ἀπαρηγόρητος χήρα, οὐδὲ ἐφάνην φειδωλὸς εἰς τὰ συλλυπητήριά μου. Εἰς τὴν χήραν ἔδωκα ζαχαρωτά, τὰ ὁποῖα βαρυαλοῦσα ἔφαγεν, εἰς δὲ τὸν συνταγματάρχην εἶπον τὰς συνήθεις φράσεις, αἱ ὁποῖαι ἠρέθησαν ἀντὶ νὰ καταπραῦνῃσι τὴν θλίψιν του. Ἦτο τὸ τελευταῖον! ἀνέκραξεν.—Ἄλλ’ ἡ Αὐστραλία ὑπάρχει.—Ἡ Αὐστραλία δὲν παράγει πλέον τοιαῦτα. Οἱ κατηραμένοι ἄποικοι τὰ κατέστρεψαν ὅλα.—Παρηγορήθητι, θὰ γράψω εἰς τὸν φίλον μου, τὸν ἐν Μελβούρνῃ πρόξενον (οὐδένα ἔχω φίλον πρόξενον), ὅστις ἔ’ ἀντικαταστήσῃ τὸ βεγγάλιον.—Ὅχι τὸ ῥοδοῦρον βεγγάλιον. Δὲν βλέπεις ὅτι ἔχει τὴν οὐρανὸν ῥοδόχρουν! Παρ’ ὀλίγον ἔκλαιεν ὁ γέρον στρατιώτης. Ἄγομεν, εἶπεν.

Ἐπορεύθημεν εἰς τὸ ἄκρον τοῦ κήπου, ὅπου φράκτης βάτων σχεδὸν κατεστραμμένος παρεῖχεν εὐκόλον τὴν ἐξοδὸν εἰς τὸν λευκῶνα, ἐν ᾧ ἤκούοντο πεπερυγισμοὶ καὶ βομβαὶ ἑλαφρὰ μυρία. Ἡ ζωὴ ἐφαίνετο ἐξερχομένη ἐκ τῆς ὑπὸ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς δρόσου λουομένης γῆς. Ἐπὶ ἐκάστου φύλλου, ἐπὶ ἐκάστου ἄνθους ἔστιλθον ἀδάμκντες ἐξ ὧν ἔπινον μυρία φρυάττοντα ἔντομα. Ἀδιαφορῶν πρὸς πάντα ταῦτα, ὁ σύντροφός μου ἐβιάζε με βῆμα ἄνισον δρέπων ἀηλεῶς τὸν χόρτον διὰ τοῦ ξυλίνου ποδός του, καταπατῶν τὰ ζωφία, θυσιάζων ἐκατόμβας γούλων καὶ ἄλλων ἐντόμων. Ὡ φῦτις! ὅποσα ὁ ἄνθρωπος ἐργάζεται ἐγκλήματα πρὸ τοῦ προγεύματος!

Ἐγεί! εἶπεν ὁ ὀδηγός μου δεικνύων μοι αἴφνης ἐν τῷ μέσῳ χώρου ἀμυδῶδους τὸ ἄπνου σῶμα τοῦ βεγγαλίου. Σοὶ ὑπεσχέθη κηδεῖαν· κῦψον καὶ ἴδε. Ἐκαθήσαμεν ἐπὶ τῆς γλότης, ὁ συν-

ταγματάρχης ἤναψε μελαγχολικῶς τὴν πένθιμον αὐτοῦ καπνοσύριγγα καὶ ἐγὼ ὑπακούων εἰς τὴν παραγγελίαν του, προσήλωσα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὸ νεκρὸν πτηνόν, εἰς τοὺς ὠχρούς αὐτοῦ πόδας καὶ εἰς τὴν πολυθρύλητον ῥοδόχρουν οὐρανόν, ἣν οὐδ’ αὐτὴ ἡ Αὐστραλία ἠδύνατο νὰ παράξῃ τοῦ λοιποῦ. Εἶδον δὲ πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον γινώσκουσιν ὅλοι οἱ κηπουροὶ καὶ οἱ τὰ ἔντομα θηρεύοντες, τὸ ὁποῖον ὅμως ἠγνόουν ἐγὼ, ὅστις οὐδὲν ἄλλο εἶμαι εἰμὴ μόνον ἀκαδημαϊκός. Ὡ φίλοι σοφοί, ἅπαντες τὸ αὐτὸ πάσχομεν· δεινοὶ περὶ τὰ ἑλληνικὰ ὀνόματα τῶν ἀοράτων ὄντων καὶ περὶ τὴν ἀνάλυσιν τῶν μετᾶλλων τοῦ ἡλίου, εἵμεθα ἀνίκανοι νὰ εἴπωμεν εἰς δύο φυτὰ ἐντὸς λαχανοκήπου· σὺ εἶσι λαχανον καὶ σὺ γογγύλη.

Εἶδον σηῆνος μυιῶν κητρινωπῶν καὶ τριχωτῶν, αἱ ὁποῖαι ἰπτάμεναι περὶ τὸ ἀγαπητὸν πτηνόν, ἐβεβήλουν ἀναιδῶς τὰ κομψὰ αὐτοῦ πτερά διὰ τῶν ποδῶν καὶ τῆς προδοσκίδος, ἔπειτα δὲ ἐνθαβρύνθησιν ἐκ τῆς σιγῆς ἡμῶν, προσέβαλον τοὺς ὀφθαλμούς, τὴν γλώσσαν καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος. Ἐνίοτε κἀνθάρους τις ἔχων χρυσαῖ καὶ μελανὰ τὰ ἔλυτρα, ὁ νεκροφόρος (*necrophorus vespillo*) τοῦ Λινναίου, ἤρχετο συρίζων ἀπὸ τοῦ ἄκρου ὀρίζοντος, ἐκάθητο βαρέως ἐπὶ τοῦ πτώματος καὶ εἰσέδυνε διὰ τῶν πτερῶν, ὅπου δεῦτερος καὶ τρίτος ἐγίνοντο ἀλλεπαλλήλως ἄφαντοι. Κατ’ ὀλίγον εἴκοσι τοιοῦτοι κἀνθαροὶ εἰσῆλθον, οὐκ οἶδα πῶς, εἰς τὸ σῶμα τοῦ πτηνοῦ, τὸ ὁποῖον ἐκινεῖτο καὶ ἔδονεῖτο, αἰρόμενον, οὕτως εἶπεῖν, ὑπὸ ἑκατοντάδων ποδῶν ἰσχυρῶν καὶ φρικαλέων σιαγῶνων.

— Ὅποια ἄγρα! ἀνέκραξα.

— Δὲν εἶναι πειναλέοι, ἀπήντησεν ὁ συνταγματάρχης, εἶναι νεκροθάπται. Βλέπε.

Ἦνοιξα ἔτι μᾶλλον τοὺς ὀφθαλμούς, εἶδον δὲ ὅτι πραγματικῶς τὸ πτηνόν ἐφαίνετο καταπίπτον ἐντὸς τοῦ κινητοῦ ἐδάφους. Εἰς τοὺς νεκροφόρους προσετέθησαν οἱ δερμοφάγοι (*dermestes*), αἱ σίλφαι, οἱ ὀνθοφάγοι, ἐνὶ λόγῳ ὀλόκληρος ἡ φυλὴ τῶν κοπροφάγων, τῶν καθαριστῶν τοῦ ἀέρος. Ὅποῖαν ἐργασίαν ἐξετέλουν τὰ ἀνδρεῖα ζωφία! Ἦρχοντο ἐν σπουδῇ καιδιά τοῦ μετώπου, τῶν κεραίων, τῶν σιαγῶνων καὶ τῶν ἄλλων μελῶν ὄρουσαν τὴν γῆν ὑπὸ τὸ πτώμα, τὸ ὁποῖον κατ’ ὀλίγον ἐβυθιζέτο. Οἱ ζωηρότερον πάντων ἐργαζόμενοι ἦσαν οἱ νεκροφόροι, τοὺς ὁποίους ὁ συνταγματάρχης ἀπεκάλει νεκροθάπτας τοῦ Θεοῦ. Καὶ τῷ ὄντι, ἡ φύσις ἔδωκεν αὐτοῖς θαυμάσια ἐργαλεῖα, κεφαλὴν ἰσχυρὰν ἔχουσαν ὀξεῖας σιαγῶνας, χεῖλος ἐν σχήματι πτύου, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐρρίπτον τὸ χῶμα καὶ ἦνοιγον τὴν τρύπαν, θώρακα στρογγύλον ἐν εἶδει ἀσπίδος, πόδας ἐμπροσθίους ἔχοντας πλατῶν καὶ κοπτερόν ταρσόν, τοὺς ἄλλους δὲ μικροὺς καὶ

ισχυρούς. Σὺν τούτοις δὲ δύο ὀφθαλμούς ἀ-
γρίους καὶ κινήσεις ἀτάκτους.

Εἷς ἐξ αὐτῶν προεξάρχων, ὡς φαίνεται, τῆς
κηδείας, διηύθυνε τὴν ἐργασίαν. Καθήμενος ἐπὶ
τοῦ στήθους τοῦ πτηνοῦ, δὲν ἔπαυε περιφερόμε-
νος καὶ ἐπιθεωρῶν τοὺς ἐργαζομένους. Ὅσακις
εἷς ἐξ αὐτῶν ἐγαλαροῦτο, τὸν ἐκτύπα διὰ τῶν
κεραιῶν, τὰς ὁποίας εἶχε φοβεράς, ἐν εἶδει ῥο-
πάλων, δι' ὧν ἠπείλει πάντας τοὺς ὑπ' αὐτόν.

Τότε δὲ, εἶδος μανίας κατελάμβανε τὸ πλῆ-
θος καὶ ἤκουον τὸν κρότον τῶν ζώντων τούτων
πτύων καὶ σκαπανῶν. Περὶ τὸ σῶμα ὑψοῦτο ἤδη
ὡς σύμμετρος λόφος ἢ ἐξορυχθεῖσα ἄμμος. Ἄν-
θρωποι ἔχοντες νὰ σκάψωσι τὸν λάκκον γίγαν-
τος χιλιάκις μεγαλειτέρου αὐτῶν, ἤθελον ἀπο-
θάνει ἐκ τοῦ κόπου· οἱ πυγμαῖοι οὗτοι ἀπεναν-
τίας ἐφαίνοντο ἀκαταπόνητοι καὶ ὠρυσσον ἀ-
νευδότης μετ' ἐπιτηδειότητος καὶ θάρρους καὶ
ἰσχύος ἀκατανοήτου.

Ὁ συνταγματάρχης ἐστράφη πρὸς ἐμέ. Οἱ
ὀφθαλμοὶ του ἔλεγον·

— Λοιπὸν, πῶς σοὶ φαίνεται;

— Ἀνήκουστον! ἀπήντησα.

Δύο ὦραι εἶχον παρέλθει.

— Ἡ ἐργασία τῶν ἀρρένων προχωρεῖ, ὑπέ-
λαβεν ὁ γείτων μου, ἀλλὰ βλέπεις τὴν πρώτην
μόνον πρᾶξιν. Πρόσεχε καὶ θὰ ἰδῆς καὶ τὰς θη-
λείας ἐργαζομένας.

Τῶ ὄντι, ἐντὸς ὀλίγου, οἱ κύνθαροι, μικροί
τε καὶ μεγάλοι, ἐξῆλθον ὅλοι, ὁ εἷς μετὰ τὸν
ἄλλον, ἐκ τοῦ ὑπ' αὐτῶν ὀρυχθέντος λάκκου.
Ἐπὶ τοῦ ὑψώματος, ἕκαστος αὐτῶν ἀπετίνασσε
τὴν κύνιν, ἐκκαλωπιζέτο ὀλίγον καὶ ἀνοίγων τὰ
ἔλυτρά του ἀφίπτατο, πάντες δὲ ἔγιναν ἐντὸς
ὀλίγου ἄφαντοι.

Τὸ δυστυχεῖς πτηνὸν ἔμεινε μόνον ἐντὸς τοῦ
μικροῦ λάκκου τοῦ διὰ τόσων κόπων ὀρυχθέντος.

Αἱ θήλειαι ἐβράδυνον ὡς συνήθως· ἐπὶ τέλους
ἤλθον, ἐγνώρισα δὲ αὐτὰς ἐκ τῶν λεπτοτέρων
μελῶν, τῆς προσστηκνίας κοιλίας καὶ τῶν ἀμαυ-
ροτέρων χρωμάτων. Παράδοξον εἶπεῖν, τὸ ὡ-
ραῖον φύλον ἔχει παρὰ τοῖς ζώοις ἕκτακτον ἀ-
σχημίαν. Οἱ ἀρρένες ἔχουσιν ὅλα τὰ κοσμήματα,
ὅλα τὰ θέλητρα τοῦ σχήματος καὶ τοῦ χρώ-
ματος, ὅλα ἐν γένει τὰ προνόμια. Ἐξαιρεῖται
μόνη ἢ ἀράχνη, ἣτις ἰσχυροτέρα οὔσα καὶ με-
γαλειτέρα τοῦ συζύγου τῆς, καταβροχθίζει αὐ-
τὴν εὐχαρίστως, κατόπιν τρυφερὰς συνδιαλέ-
ξεως. Ἄλλ' ἐπανεῖλθωμεν εἰς τὰς θηλείας μας.
Αὐταὶ εἰσῆλθον ἐντὸς τοῦ πτώματος, ὅταν δὲ
ἐξῆλθον αὐτοῦ, τὸ κολίτριον ἔφερεν ἐν ἑαυτῷ
μυριάδας ὧν. Ἡ ἀποστολή των ἐξεπληρώθη
οὕτως, ἀνακουφισθεῖσαι δὲ ἀπὸ τοῦ βάρους τῆς
γονῆς αὐτῶν, ἀπέπτυσαν καὶ ἔγιναν ἄφαντοι
καὶ αὐταὶ εἰς τοὺς ῥοδόχρους ἀτμούς τῆς πρωΐας.

— Ἐτελείωσεν! εἶπεν ὁ συνταγματάρχης
ἐγειρόμενος. Παρευρέθη εἰς τὴν κηδείαν πτη-

νοῦ. Μὴ λησμονῆς, σὲ παρακαλῶ, ὅτι οἱ θαυ-
μάσιοι οὗτοι νεκροθάπται, οἱ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πλα-
σθέντες ὅπως καθαρίζωσι τὸν ἀέρα τῶν δηλητη-
ριωδῶν μiasμάτων, ἐργάζονται καὶ ὑπὲρ τοῦ
εἶδους αὐτῶν. Ὅταν τὰ ὡὰ τὰ ἐντὸς τοῦ πτη-
νοῦ κατατεθέντα φθάσωσι εἰς τὸ τέρμα τῆς
ἀναπτύξεώς των, αἱ ἐξ αὐτῶν ἐξερχόμενα κάμ-
παι εὐρίσκουσιν ἐτοίμην τὴν τροφὴν αὐτῶν. Τῶ
ὄντι, ἐν τῷ μικρῷ ἐκείνῳ σώματι ὑπάρχει ἄρτος
δι' ἑκατὸν οἰκογενείας καὶ οὕτως ἢ σῆψις γεννᾷ
κόσμος ὀλοκλήρους· ἕκαστον πτώμα εἶναι κοι-
τὶς καὶ νέα ζωὴ ἀναβροῦει ἀνενάως ἐκ τῶν σπλάγ-
χων τῆς γῆς. Ὁ θάνατος οὐδὲν ἄλλο εἶναι εἰμὴ
μόνον μετὰβασις καὶ παῦσις, οὕτως εἶπεῖν, με-
ταξὺ δύο ἐξελιγμῶν τῆς ὕλης. Ἐλα νὰ προ-
γευματίσωμεν.

[Figaro].

ΕΛΙΣΑ Σ. ΣΟΡΤΕΟΥ.

ΠΕΡΙ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΨΑΛΙΔΑ

Κύριε Διευθυντὰ τῆς Ἑστίας,

Εὐγνωμονῶ τῷ ἀξιολόγῳ φίλῳ κ. Κρίνῳ διὰ
τὰ παρ' αὐτοῦ περὶ τοῦ ἐμοῦ σοφοῦ διδασκάλου
Ἀθανασίου Ψαλίδα ἐν τῇ Ἑστίᾳ δημοσιευθέντα,
ἅτινα βεβαίως, ὡς καὶ ὑμεῖς παρετηρήσατε
τοῦτο, εἶναι τὰ πληρέστερα τῶν ὅσα μέχρι τοῦδε
περὶ τοῦ μεγάλου ἐκείνου διδασκάλου τοῦ ἔ-
θνους ἐδημοσιεύθησαν.

Διδακτικώτατον εἶναι τὸ ἔργον τοῦ ἀνακοι-
νοῦσθαι τοῖς νεωτέροις τὰ τῶν ἀρχαιοτέρων μου-
σοτρόφων καὶ φιλογενῶν ἀνδρῶν, τῶν μεριμνή-
σάντων ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ φωτισμοῦ, ἐξ οὗ προῆλ-
θεν ἡ τῆς πατρίδος ἀνάστασις. Χαίρω δὲ διότι
πολλὰ τῶν προγεγενημένων δύνανται νὰ ἔλθωσι
διὰ τῆς Ἑστίας εἰς φῶς, καὶ πολλὰ ἐκ τῶν
τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας νὰ γνωσθῶσι κάλ-
λιον, καὶ οὕτω πως διευκρινισθῶσιν, ὥστε νὰ
χρησιμεύσωσιν εἰς τοὺς συγχρόνους πρὸς διόρθω-
σιν. Τοῦτο, τοῦλάχιστον, διδάσκει ὁ βαλῆς Πο-
λύβιος, λέγων ὅτι οὐδεμία τοῖς ἀνθρώποις ἐτοι-
μοτέρα διόρθωσις τῆς τῶν προγεγενημένων πρά-
ξεων ἐπιστήμης.

Ὁ Ἀθανάσιος Ψαλίδας, ἐκτὸς τῆς πολυμα-
θείας, εἶχε προσέτι ἐν τῇ καρδίᾳ τὸ πῦρ τοῦ
οὐρανοῦ. Φιλόσοφος ἐνθουσιαστής, δὲν ἐδίδασκε
τὰ γράμματα πρὸς διάδοσιν μόνον γνώσεων ὠφε-
λίμων, ἀλλὰ καὶ πρὸς δημιουργίαν πολιτῶν γεν-
ναιοφρόνων. Ἡ ποικιλία καὶ ἡ χάρις τῆς διδα-
σκαλίας του ἀπετέλεσε κόσμον ὀλοκλήρον, καὶ
κόσμον ὠραῖον, ἢ δὲ παραστάσις του τοσοῦτο
εἶχε τὸ ἐπαγωγὸν ὥστε οἱ ὀμιληταὶ αὐτοῦ, μετὰ
τὸ τέλος τοῦ μαθήματος, ἀπεχώρουν τεθλιμμέ-
νοι, καὶ ὄχι ὅπως οἱ τοῦ ἡμετέρου πανεπιστη-
μίου φοιτηταὶ ποδοκροτῶσι διὰ ν' ἀναγκάσωσι
τὸν καθηγητὴν νὰ παύσῃ τὴν παράδοσιν πρὸ
τῆς ὠρισμένης ὥρας.

Ὁ εὐεργέτης τῆς Ἑλλάδος λόρδος Γουίλφορντ
ἐτίμα τὸν Ψαλίδαν εἰς ἄκρον, καὶ μεγάλως ἐπό-